

Edo Maajka 'Stig'o ćumur'

Svi su u klišeju, rijetki nisu, rijetke raja voli/ svi ostali žele biti balkanski idoli/ pa nam reperi i rokeri postaju r'n'b i šlageri/ a jazzeri najbolji, turbo i pop svirači/ oni stare, gube muda al dobivaju tantjeme/ ja volim svoja jaja pa ću zato otić na vrijeme...
(Edo Maajka, 'To što se traži')

'Stig'o ćumur'

Najbolje je otići kad si na vrhu. Najgore je nestati, a da nitko ne primijeti; nešto više grozno je šibati mrtvog konja pa odustati tek kada počne smrdjeti na trulež, a najtužnije je kada ti se karijera pretvori u povlačenje za rukav onih koje je nekada bilo, ali sada stvarno više nije briga.

Stoga treba shvatiti Edu, koji baš poput **Eminema**, s kojima su ga toliko voljeli uspoređivati kada je prvi put banuo u vaše zvučnike (a koji je, btw, to trebao napraviti odavno) najavljuje skori oproštaj od svjetala reflektora, barem u mjeri u kojoj smo ga do sada gledali i slušali pod njima, potez koji je ne samo nužan za očuvanje mentalnog zdravlja umjetnika, već i čin kojeg bi se većina pop zvijezda 21. stoljeća trebala početi pridržavati: dugovječnost je nešto što pripada dinosaurima, od Stonesa do U2-a, a suvremeni pop odavno je promijenio pravila igre pa današnjim klincima dosadiš brže nego što ti singl ispadne s liste najvrućih ringtonesa.

Naravno, Edo sada najavljuje barem još jedan oproštajni album s bendom prije konačnog goodbye!, ali samo se valja nadati da se neće posve predomisli pa u svojoj 35. godini još uvijek cijediti stvari koje su, po nekima, već na ovom albumu ušle u petlju repeticije motiva i poetike, iako mu ovdje svi (pa i ja) daju zadnju šansu da se baci na žmikanje i prodaju istih fora.

Jer dobre su to fore i, na kraju krajeva, **Stig'o ćumur** donosi neke od najboljih pjesama, lirski i produkcijski, koje je Edo, 'imam tri albuma i nikad nisam bio bolji' Maajka ikada stavio na komad plastike.

'Stig'o ćumur' je ujedno i njegov 'naj hip hop' album do sada, iako je žanrovski rastočen između grimea, UK garagea, modernog klupskog hip hopa i dancehalla, što možda zvuči kao paradoks, sve dok ga ne čujete. Ovdje, Edo se ne nabacuje klasičnim hitovima, nema toliko udarnih storytelling 'balada', a izostaje i razlog zbog kojeg biste na koncerte morali voditi mladu nećakinju.

'Stig'o ćumur' rezerviran je za obračune sa svime što je Edi ikada stalo na put, od estrade preko hip hop scene i natrag, a to je najočitije već u udarnoj A1 bombetini, briljantnom Kooladeovom electro-minimalizmu **'Uši zatvori'** u kojem Edo svim svojim neprijateljima, od žutog tiska preko običnih debila do ljubomornih 'popstarova', lijepo poručuje: 'slušaj folk, slušaj dance, slušaj house i ostatak scene/ nitko vas ne tjera ljudi da slušate mene'.

Edo Maajka - ponovno na vrhu (Foto: muzika.hr)

Svega se nanizalo na 'Ćumuru' – '**Bomba**' (srpski produkcijski genijalac **Oneya** na beatu) inteligentno, inventivno i urnebesno secira fenomen hrvatskih sponzoruša; '**Trpaj**' (u kojoj **Dash** mažnjava samog sebe i prežvakava 'Pržiii', ali nemam ništa protiv) piša po licemjerju hrvatskog pravnog sustava, koji razbija glave klincima s travom u džepu, ali tulumari s najgorim organiziranim kriminalom (*Ne furam gun, pa zašto me tuku?/ Ne kradem lovu, pa zašto me tuku? Ne uzimam mito, pa zašto me tuku? Neka me za kitu povuku!*); '**To što se traži**' bila bi zamorna pljuvačina po estradi, da nije istinski odličnog teksta, sjajnog Kooladeovog beata i nezaboravnog refrena (otpjevanog by Dino Šaran): *lijevo underground, desno kuruza/ slava i lova kad primiš ga s guza/ dole kvalitet, a gore tiraži/pušenje kurca je to što se traži.*

Tu su i Edini izleti u grime i UK garage ('**Para na paru (uš na fukaru)**' i '**Moj cijeli život**'), žanrove koje privatno sluša već godinama (ako treba mogu posvjedočiti i na sudu, jer sam mu osobno pržio udarne naslove brit-undergrounda, hehe...) i u kojima opet može konkurirati, štoviše pregaziti autohtone londonske začinjavce ovih scena, nevjerovatno britkim i brzinom svjetlosti odrepanim (a opet iznenađujuće pitkim i čistim) rapovima, s odličnim beatovima zagrebačkog genijalca SleepGolfera.

A '**Severina** je vjerojatno najiskreniji i najartikuliraniji komad bijesa usnimljen u Hrvatskoj, iako nema nikakve, ali baš nikakve veze s damom iz naslova, koliko s vama, nama i njime.

Nije baš sve pogodak – '**Budi i ti**' pomalo je protraćeno gostovanje najlucidnijeg srpskog repera **Ajsa Nigrutina**, dosta djetinjasto, ali mjestimično svejedno zabavno podjebavanje MTV R&B/hip hopa; '**Stvoren za rep**' odlično počinje, ali se stvari malo razvodne kada **Dooksov** 'babasparksovski' beat postane premonoton za redanje trojice MC-ja (Edo, Sky Wikluh i Frenkie), a najavni singl '**To mora da je ljubav**' mnoge je zabrinuo da bi album mogao biti sranje.

No više nema straha. 'Stig'o ćumur' možda više nema onu auru koju su imali prvi, šokantno novi, svježiji i jednostavno revolucionarni Edini albumi, albumi koji su promijenili ne samo sliku hip hopa u Hrvatskoj, već i stare odnose mainstreama, popa i rapa u ovoj, po tim pitanjima inače prilično zapetljanoj i problematičnoj zemlji. Ali ima kvalitetu i, rekoh, neke od najboljih Edinih pjesama ikada.

Na kraju krajeva, Edo će jednog dana sigurno objaviti best of album i bit će to ne samo njegov najbolji LP, već i jedan od najboljih (dvostrukih, ofkors) best of albuma ikada objavljenih. I to ne samo na ovim prostorima.

Ocjena: 8/10

Izdavač: **Menart**, 2006.

Recenzirao: **Velimir Grgić**
ponedjeljak, 03.04.2006.